

Stanisława Kulczyńskiego

Dzielnice: Ursynów

Osiedla: Ursynów-Centrum

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1977

Opis

Stanisław Leon Kulczyński (1895-1975) - działacz polityczny, pedagog, z wykształcenia botanik. Pochodził z Krakowa, gdzie ukończył Uniwersytet Jagielloński, specjalizując się w paleobotanice oraz systematyce roślin. W 1924 roku wyjechał do Lwowa, gdzie na miejscowym uniwersytecie utworzył Katedrę Systematyki i Morfologii Roślin a dwanaście lat później - już jako profesor zwyczajny - został wybrany rektorem uczelni. Nie pełnił jednak długo tej funkcji - kategorycznie sprzeciwił się bowiem utworzeniu tzw. getta ławkowego (studenci żydowskiego pochodzenia mieli zajmować wyłącznie wyznaczone miejsca). W czasie okupacji hitlerowskiej został delegatem Rządu RP na wychodźstwie na Obszar Lwowski, jednak w 1941 roku zmuszony był do opuszczenia tego miasta i powrotu w rodzinne strony. Jeszcze przed wojną związał się ze Stronnictwem Demokratycznym (prezesował mu w latach 1956-1969), z ramienia którego po wyzwoleniu był posłem do KRN, na Sejm Ustawodawczy oraz Sejm PRL pierwszych pięciu kadencji. W latach 1952-56 piastował funkcję wicemarszałka Sejmu a później aż do 1969 roku był zastępcą przewodniczącego Rady Państwa. Równolegle był profesorem Uniwersytetu Wrocławskiego, (w latach 1945-52 dodatkowo także rektorem tej uczelni oraz miejscowej politechniki). Jako naukowiec był współautorem doskonałego klucza do oznaczania polskich roślin naczyniowych, zatytułowanego "Rośliny polskie". W swym dorobku miał również takie publikacje, jak "Geneza karbońskich złóż węglowych", "Udział Wrocławia w odbudowie nauki polskiej", "Po czyjej stronie prawda?". Przez pewien czas opiekował się także zbiorami Biblioteki Ossolińskich, a szczególnie kolekcją zbiorów cudem ocalonych we Lwowie, dla których zorganizował specjalne pomieszczenia. po przejściu na emeryturę zamieszkał w Warszawie i tu zmarł.

Spoczywa:

Cmentarz Rakowicki w Krakowie.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 1,2,3,4,5,6,7,8,8a,9,10,12,14,16,18,22,24: Bloki osiedla Ursynów Południowy. Zaczęły powstawać od 1975 wg proj. Andrzeja Fabierkiewicza. Brakowało szkół i przychodni, aptek, ale stawiano Ursynów za wzorcowy projekt. Ekipy nie wyrabiały, więc ściągano kolejne z Pruszkowa, Legionowa, Siedlec, Gorzowa i Stargardu Szczecińskiego, co potęgowało chaos i bałagan i niektóre gotowe domy czekały miesiącami na podłączenie. Budowa ciągnęła się latami.

Nr 5: w tym domu mieszkał Józef Gębski (ur. 1939) - scenarzysta i reżyser filmowy ("Opis obyczajów", "Filip z konopi", "Smażalnia story"), założyciel i dyrektor Akademii Filmu i Telewizji działającej w stolicy od 1998 roku.

Nr 7: w tym domu mieszkał Józef Borgosz (1928-2009) - profesor filozofii, autor ponad 100 artykułów i książek naukowych oraz popularnonaukowych (m.in. "Tomasz z Akwinu", "Egzystencjalizm", "Drogi i bezdroża filozofii pokoju: od Homera do Jana Pawła II"). Jego sąsiadem był Julian Gałaj (1908-1986) - powieściopisarz i dziennikarz, autor cyklu powieściowego "Mystkowice wioska mała" (t. 1 "Paweł Łękus"; t. 2 "Kameleony"; t. 3 "Krystalizacja"; t. 4 "Wojna"; t. 5 "Przełomy"), która miała być polemiką z "Chłopami" W. S. Reymonta, ponadto takich powieści, jak "Koleiny", "Antypka", "Przedpole" oraz licznych fraszek i felietonów.

Data nadania nazwy: 1977.12.05
